

ALLMÄNNA TIDNING

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 4 e. m. i de officiella tidningarnas kontor, Kyrkogatan 14; i landsorten å resp. postkontor. — Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månader 3 mark finskt mynt, postarvodet oberäknadt. Lösnummer å 15 penni säljas i tidningskontoret.

Onsdagen den 27 Februari.

Kungörelser och annonser emottagas i de officiella tidningarnas kontor från kl. 11 f. m. till 2 e. m. och från 4 till 6 e. m. Annonspriset är 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäver. Tidningens byrå: Kyrkogatan 14.

Officiella Afdelningen

Statsförslag öfver Storfurstendömet Finlands Allmänna Stats- samt Fattig- och Arbetshus-fonder för år 1878. — Af Hans Kejsrerliga Majestät i Nader fastställt den 4 (16) Januari 1878.

Allmänna Statsfonden.

Statsinkomst.

1:o. Skatter och inkomster af jord och lägenheter på landet.

	Mark.	penni.
Ordinarie ränta	1,650,000:	—
Kronotionde	270,000:	—
Gärdehömedel	72,000:	—
Lappmarksskatt	800:	—
Inkomster från kronans skogar	600,000:	—
Kungsgårdars-, boställens- och andra lägenheter-samt fiskeverks-arrenden	110,000:	—
Summa 2,702,800:	—	—

2:o. Skatter af förädlingsverk.

Räntor af mjölkvarnar och stampverk	82,000:	—
Kopparafrad	150:	—
Summa 82,150:	—	—

3:o. Personella utskylder.

Mantalspenningar	1,400,000:	—
Hantverksmäns gerningsören	12,000:	—
Summa 1,412,000:	—	—

4:o. Indirekta skatter och utskylder.

Tullmedel, inberäknadt sjöfartsaavgiften	8,000,000:	—
Sågningsavgift	550,000:	—
Accismedel i Wiborgs län	76:	20.
Postmedel	665,000:	—
Kartasigillatamedel	500,000:	—
Ersättning för det förra bränvinsbränningsarrendet	660,000:	—
Kartasigillata rekognition	28,000:	—
Justitiestatsens procent af sterbhusbehållning	25,000:	—
Kontrollstämpelmedel	5,000:	—
Stämpelavgift för spelkort	10,000:	—
Afgifter för Apoteken	17,000:	—
Afgifter för handelsrättigheter å landet	130,000:	—
Summa 10,590,076:	20.	—

5:o. Diverse uppbörd.

Kronosakören	85,000:	—
Skatterättsmedel	70,000:	—
Behållning från statsjervvägarne, statsfondens andel	250,000:	—
Inbetalning å köpeskillingen för donationsgods, inlösta för statsfondens räkning	40,300:	—
Båkaavgifter	350,000:	—
Lots-hemmansavgifter	3,500:	—
Anmärkningsmedel	3,000:	—
Skolmedel, inlösta vid Re- allyceum och Polytekniska skolan i Helsingfors	15,000:	—
Städernas i Wiborgs län tillskott till skolornas underhåll	5,714:	32.
Ersättning från skolfonden för uppyrda skollokaler	42,883:	33.
Ränta å skolornas och la- saretternas i Wiborgs län i riksamortisements- fonden nedsatta kapital	3,000:	—
Tidningsmedel	30,000:	—
Ränta å lån af allmänna stadsmedel	40,000:	—

Ersatta storskiiftskostnader	50,000:	—
Sportelavgifter vid lands- kansliet i Wiborg	16,000:	—
Ränta och amortering å det till Finlands bank från statsfonden utgifna låne- förskott	208,800:	—
Donation till Siitoinska folk- skolans underhåll	12,000:	—
Hyra för till Finlands bank upplåtna lokaler i stats- verkets byggnader	11,000:	—
Tillskott från Finlands bank för förvalt- ningen af Stats- och Mi- litie ver- kens fon- der	70,000:	—
“ jordbruks- skolorna	80,000:	—
“ tekniska realsko- lorna	73,520:	—
“ dävår- den	26,021:	—
Diverse extra uppbördsme- del	140,000:	—
Summa 1,625,738:	65.	—
Summa 16,412,764:	85.	—

Allmänna Statsfonden.

Statutgift.

1:o. Afkortning.

Ödeshemman	2,500:	—
Hemman, som åtnjuta fri- hetsår	30,000:	—
För fattigdom och hvarje- handa laga orsaker	100,000:	—
Summa 132,500:	—	—

2:o. Utgift.

Första Hufvudtiteln.

Hans Kejsrerliga Majestäts dispositioner	144,000:	—
Generalguvernören	65,143:	20.
Senaten	919,362:	20.
Statssekretariatet	252,700:	—
Komitén för finska ären- derna	59,200:	—
Generalguvernementskansliet	97,000:	—
Summa 1,537,405:	40.	—

Andra Hufvudtiteln.

Justitiestaten.

Åbo Hofrätt	210,322:	50.
Wiborgs Hofrätt	180,555:	50.
Wasa Hofrätt	129,848:	—
Allmänna Revisionsrätten och Revisionskontoret	64,076:	—
Lagmän och Härads höfdin- gar	66,513:	24.
Egodelningsrätten i Wiborgs län	10,600:	—
Summa 661,915:	24.	—

Tredje Hufvudtiteln.

Militiestaten.

(Öfver utgifterna å denna Hufvudtitel är särskildt statsförslag upprättadt).

Fjerde Hufvudtiteln.

Allmänna Civilstaten.

Finlands Statskontor	70,000:	—
Landsstaten	1,152,037:	88.
Magasinsstaten	37,660:	—
Poststaten	629,942:	63.
Lots- och fyr- inrättningen	404,175:	2.
Nybyggnads- och Repa- rationskost-		

nader vid dito	225,000:	—
Sjömättnings- kostnader	107,000:	—
Medicinalstaten	304,474:	80.
Tullstaten	792,014:	82.
Bergstaten	46,500:	—
Myntinrättningen	28,700:	—
Öfverstyrelsen för Landt- mäteriet	59,764:	—
Landtmäteri- staten	135,360:	—
Forststyrelsen	52,900:	—
Postinstitutet å Evois	32,430:	—
Forststaten	492,229:	36.
Öfverstyrelsen för allmänna byggnaderna	82,360:	—
Öfverstyrelsen och ombuds- männen för pressärenderna	58,200:	—
Statistiska embetsverket	25,100:	—
Manufakturdirektionen	8,700:	—
Kartasigillatakoret	29,160:	—
Polisinrättnin- gen i Hel- singfors	78,280:	—
Polisinrättnin- gen i Åbo	14,080:	—
Polisinrättnin- gen i Wiborg	30,000:	—
Ombudsmän- nen för finska handeln	16,423:	20.
Summa 4,912,491:	71.	—

Femte Hufvudtiteln.

Kleresistaten, läroverken och vetenskaperna.

Kleresistaten	323,879:	45
Kyrkors underhåll	55,154:	75
Anslag för vetenskap och skön konst	78,500:	—
Alexanders Universite- tet	544,109:	51
Öfverstyrelsen för skol- väsendet	61,600:	—
Elemen- tarläro- verken	1,157,794:	53
Hyra för skollo- kaler	42,883:	33
Polytekniska skolan	64,000:	—
Tekniska realskolorna	32,430:	—
Söndags- och aftonsko- lorna	22,000:	—
Navigationsskolorna	57,030:	—
Bidrag till handelsko- lorna i Åbo och Uleå- borg	7,500:	—
Läroanstalterna för döfstamma	42,620:	—
Blindan- stalten i Helsing- fors	8,850:	—
Blindan- stalten i Kuopio	24,045:	—
Särskilda skolnrätt- ningar	16,443:	20
Siitoinska folkskolan	12,000:	—
Summa 2,550,839:	77.	—

Sjette Hufvudtiteln.

Helsövärdn och fängelseväsendet.

Hospitals- och dävården	87,673:	93.
Allmänna sjuk- värden	903,686:	4.
Vaccinations- inrättningen	28,401:	60.
Understöd för nödställda barnaföder- skor	9,600:	—
Kostnader för medikolegala besigtningar	18,780:	—

Fängelserna och fäng- värden	773,935:	20.
Summa 1,822,076:	77.	—

Sjunde Hufvudtiteln.

Allmänna extra utgifter.

Generalguvernörens disposi- tionsmedel	17,143:	20.
Senatens dito	72,000:	—
Guvernörernes dito	20,500:	—
Nybyggnadskostnader utom för lots- och fyrinrätt- ningen	600,000:	—
Reparationskostnader	260,000:	—
Resekostnader	115,000:	—
Städers-, gästgifvares-, lot- sars-, bruks- samt tull- och källarefriheter	20,312:	66.
Anmärkningsprocent	1,728:	—
Mantalskrifningsprovision	26,900:	—
Finlands officiella tidningar	76,588:	40.
Fattiga barns uppfostrings- hjälp	6,932:	55.
Diverse anslag	139,483:	48.
För oförutsedda behof till Senatens förfogande	62,000:	—
Ränta och amortering å 1859 års statslån	558,000:	—
Summa 1,976,588:	29.	—
Utöfver sagde annuitet å 1859 års statslån utbetalas å öfriga statslån annuiteter från nedannämnda fonder till följande belopp, nemli- gen:		
ifrån Amortis- sementsfon- den: å 1862 års genom bankirhuset M. A. von Rothschild & Söhne upptagna lån	883,000:	—
ifrån Kommu- nikations- fonden: å 1868 års genom ban- kirhuset von Erlan- ger & Söh- ne med fle- re upptag- na lån	1,107,000:	—
ifrån dito å 1874 års genom Fin- lands bank och bankir- huset M. A. von Roth- schild & Söhne upp- tagna lån	1,083,000:	—
ifrån Dona- tionsfonden: å 1872, 1873 och 1875 årens inhemska lån	352,500:	—
Summa 3,425,500:	—	—

Åttonde hufvudtiteln.

Kommunikationerna och jordbruket.

Öfverstyrelsen samt Ingeni- örkorpsen för väg- och vattenkommunikationerna	167,830:	—
Särskilda allmänna arbeten	380,000:	—

Afbetalning å Militiefondens förskott för byggande af Riihimäki—S:t Petersburg jernväg	200,000: —
Finska Hushållningssällskapet	14,628: 80
Landbruksinstitutet å Mustiala	55,200: —
Dito å Kronoborg	26,000: —
Jordbruksskolorna	102,000: —
Nybyggnads- och reparationskostnader för landbruksinstitutet och jordbruksskolorna	17,000: —
Agronomerna	38,100: —
Resande dejour	6,600: —
Anslag för jordbrukets och dess bönärings upphjelpande	65,000: —
Anslag för slöjd-kunnighetens befrämjande	30,000: —
Anslag för mejeriskolor	12,000: —
Anslag för hästafveln	15,000: —
Anslag för fiskerinarin-gen	3,000: —
Inspektören för fiskerierna och fiskeriuppsyningsmännen	10,100: —
Ref- och skattläggningskostnader	169,200: —
Summa 1,314,658: 80.	

Nionde Hufvudtiteln.

Donationer och allmänna understöd.	
Personella anslag samt gratifikationer för oförvitlig tjänst och begrafningshjelp till afiidne tjänstemäns sterbhus	135,102: 20.
Indragningsstaten	91,056: 64.
Pensioner för utur tjänsten gånge embets- och tjänstemän vid civilstaten	513,311: 65.
Bidrag till civilstatens enke- och pupillkassa	93,400: —
Extra pensionsstaten	156,182: 6.
Pensioner vid tullverket	48,946: 30.
Summa 1,037,998: 85.	
Summa ordinarie statsutgift 15,946,474: 83.	
Behållning å allmänna statsmedlen	466,290: 2.
Summa 16,412,764: 85.	

Fattig- och Arbetshusfonden. Inkomst.

Lösen för fullmakter, konstitutorialer m. m.	14,000: —
Afgifter för Senatens domar m. m.	30,000: —
Dito för resepass till orter utom Finland	300,000: —

Dito för skådespel och andra allmänna nöjen	4,000: —
Kollektmedel	2,000: —
Spinnhusmedel	500: —
Intressen å förräntade kapitaler	105,000: —
Värdet för å korrektionsinrättningarne och spinnhusens förfärdigade effekter, hvilka komma att försäljas	15,000: —
Summa 470,500.	
Bidrag från statsfonden	20,327: 80.
Summa 490,827: 80.	

Utgift.

Hans Kejsersliga Majestäts dispositionsmedel	80,000: —
Finska Passexpeditionens stat	70,600: —
Till underhåll af Statssekretariatets hus i S:t Petersburg	12,000: —
Stadsutskylder i S:t Petersburg för Statssekretariatets hus	709: 92.
Till aflönande af en luthersk prest i staden Olonetz	4,800: —
Bidrag till den i S:t Petersburg organiserade finska fruntimmersföreningen	4,000: —
Bidrag till finska församlingens i S:t Petersburg högre folkskola	800: —
Bidrag till den vid S:t Katarina församling i S:t Petersburg inrättade asyl för värlösa barn	4,000: —
Bidrag till S:t Katarina församlings i S:t Petersburg skolinrättningar	8,342: 73.
Understöd till S:t Marie finska församlings söndags- och veckoskolor i S:t Petersburg	6,400: —
Understöd till privatlyceum i Helsingfors	4,000: —
Bidrag till brandverkets underhåll i landets städer för fondentillhöriga byggnader	900: —
Korrektionsinrättningarne i landet	97,166: 40.
Spinnhusens stat	103,165: 55.
Anslag för tillfälliga bidrag till fattigvårdssamhälle samt till fattiga barns underhåll	9,943: 20.
Uppfostringsanstalten för värlösa barn i Wiborgs län	4,000: —
Föreningen för värlösa barns uppfostran	80,000: —
Summa 490,827: 80.	

Helsingfors, den 6 Februari 1878.
Enligt Hans Kejs. Maj:ts Eget Beslut och i Dess Höga Namn,
Dess tillförordnade Senat för Finland:
J. M. NORDENSTAM. TH. TILLÉN.
H. MOLANDER. OSCAR NORRMÉN.
A. MECHELIN. V. VON HAARTMAN.
ALBERT NYKOPP. W. ZILLIACUS.
Frith. Flodin.

Guvernören öfver Wiborgs län har den 21 innevarande februari till ordinarie landskontorist konstituerat e. o. landskontoristen Andreas Alfred Lagercrantz

Af Storfurstendömet Finlands Författnings-Samling för år 1878 har n:o 3 utkommit och innehåller: Statsförslag öfver Storfurstendömet Finlands Allmänna Stats- samt Fattig- och Arbetshus-fonder för år 1878. Af Hans Kejsersliga Majestät i Näder fastställt den 4/16 Januari 1878.

Icke-Officiela Afdelningen.

Helsingfors.

Stiftsnyheter. (Kuopio.) Examen för ordinarie presttjänst är aflagd af t. f. kapellanen i Revolaks, Fredrik Reheardt med vitsordet "högsta beröm". — Till andre profpredikant för kapellanstjensten i Suomenjoki har på kapellboernas anhållan uppförts t. f. kapellanen i Sakkola, J. S. Toikka.

— **Taxeringslängden** för Helsingfors stad för år 1877 ligger från och med gårdagen uti fjorton dagars tid framme uti stadens drätselkontor. Hvar och en är sålunda under denna tid i tillfälle att taga reda uppå det antal skatteören, som blifvit honom ålagda, och kan ifall af fog deröfver anföra besvär hos pröfningsnämnden.

Summa antal skatteören uppgår till 48,903 motsvarande en sammanlagd årlig inkomst af 24,451,500 mark.

Skatteörens antal år 1875 var 42,347 och år 1876 46,051, hvilket visar en jemn och temligen stark stegring, oafsedt att Finlands banks 4,000 skatteören, m. fl. blifvit från räkningen uteslutna. Äfven uti senaste års taxeringslängd äro dock ännu upptagna några publika hus, äfvensom universitetet, hvilka ej komma att deltaga uti beskattningen.

Då det belopp, som under innevarande år skall af kommunens skattdragande medlemmar uttaxeras, utgör 624,000 mk, belöper sig på hvarje skatteöre omkring 12 mk 75 p. Äfven om skatteörens antal af pröfningsnämnden något nedsattes och universitetets ören derifrån afgå, torde dock på hvarje skatteöre ej komma mer än 13 mk och några penni, hvilket för hufvudstaden sannerligen ej kan anses vara högt. I Åbo är beskattningen, om vi ej missminna oss, ungefär lika hög och i Wiborg ej obetydligt högre eller litet öfver 15 mk. Den första, skrämmande beräkningen af omkr. 16 mk per skatte-

öre berodde på en för låg beräkning af skatteörens antal. (Hbl.)

— **Nya theatern** har från den äldre repertoiren upptagit ett lustspel af Roderich Benedix med titeln "Fjorton dagars arrest." Det komiska i stycket är baserat helt och hållet på situationerna, af hvilka äfven en hel mängd ganska befäugda förekomma; men derigenom hafva åter figurerna förlorat all karakter och egenomlighet och förefalla mera såsom marionetter, än personligheter. Dessutom har författaren, för att framtinga de komiska situationerna icke varit särdeles nogräknad om medlen och man tycker sig stundom höra de knarrande hjulen i maskineriet. De första akterna gå isynnerhet något trögt, ty de öfverflöda på mer eller mindre långdragna berättelser om en mängd saker och tilldragelser, hvilka försiggått på aunan tid och ort, men af hvilka den närvarande situationen är betingad. Om nu åskådaren eger godt minne och icke låter distrahera sig, så kan slutet af stycket, der härfran ändtligen reder sig, vara underhållande nog, men för- mår skådespelaren ej intressera honom för de der berättelserna, så tappar han lätt bort ledtråden, kommer ej rätt in i styckets intrig och motiver och finner det naturligtvis mindre roande. — I ett stycke såsom detta, der de uppträdande personerna — hvardagliga föröfrigt allesammans — icke hafva någonting karakteristiskt, måste dessa af skådespelaren individualiseras och färgläggas, för att vinna något intresse. De enda, som i detta hänseende bjödo till att göra något af sina roller, voro fru och herr Ahman, hvilka äfven hade några lyckliga scener.

Offenbachs musikaliska skämt "De båda blinda" skulle säkerligen tillochmed grisetterna och gaminerna i Paris finna *un peu hors de saison*.

— **Mlle Hortense Synnerberg** skall, enligt enskilda underrättelser, den 4 mars afresa från Malta, för att begifva sig till Paris, der hon vid italienska operan erhållit ett förmånligt engagement intill dess att den musikaliska saison, för hvilken hon är engagerad i London, börjas.

— **Dödsfall.** Den 16 i denna månad har metallfabrikanten H. Messerschmidt från denna stad, afidit vid en helsoort i Schweiz, dit han förliden höst begaf sig för att återvinna en bruten helsea.

UTRIKES.

I le Nord för den 21 februari läses: "De viktiga förklaringsar, som regeringarna i Berlin, Wien och Pest i går afgäf-

Guld och blod.

Social roman
af
Gregor Samarow.

Inom dessa få ögnblick hade Käthe med den snabba uppfattning och den lika hastiga och fasta viljekraft, som det sorgliga, alltid af hotelser och misshandlingar uppfyllda lifvet omkring henne tidigt väckt till mognad, öfvertänkt sitt läge och fattat ett beslut.

Hon viste, att hennes far skulle utföra sin hotelse, — hon visste äfven, att hennes vägran ej skulle finna understöd hos farmodren, — hon sade sig, att en gång borta härifrån skulle hon dock skaffa sig tillfälle att gå ut, — att hon äfven kunde finna en annan tjänst; alla veka känslor, som förut fängslat henne vid platsen genom minnet af fordnas dagar, försvunno vid denna nya misshandling och att till hvarje pris komma härifrån, var nu den enda tanke, som beherrskade henne.

— Jag vill gå! ropade hon, hållande sig i dörren, — jag vill gå, — släpp mig lös!
— Ah, sade Fränkel hänleende, — det hjälpte! — Så måste man umgås med dessa

ungar. — Gör dig då färdig, jag har ondt om tid.

Ännu en gång hit och dit, skakande hennes huvud, som han höll vidhåret, skuffade han henne ifrån sig, så att hon tumlade in i rummet.

Käthe tycktes ej känna hvarken smärta eller vrede. Med ett likgiltigt, föraktligt uttryck på sitt bleka ansigte ordnade hon sitt hår, knöt sedan tillsammans några dåliga kläder i ett litet knyte och omfamnade sin syster.

— Var lugn! hviskade hon till henne i en ton af modig beslutsamhet, medan den lilla snyftande lade sina armar kring hennes hals; — var lugn! — jag skall ej hvila förrän jag äfven kan sörja för dig och befria dig härifrån, — och det skall lyckas mig.

Hon lösgjorde sig och gick fram till Fränkel, som otålig väntade vid dörren.

— Jag är färdig, sade hon.

Han steg ned för trappan, — hon följde honom, medan den lilla fattade arbetet, som farmodren lemnat henne och med handen borttorkade de tårar, som föllo på det hvita tyget.

På trappafsatsen mötte de den unge Herman Berthold, som, sedan han frukosterat med sin far och syster, gick ut, för att bege sig till kontoret. Den unge mannen såg blek och sorgsen ut, hans annars så

kraftiga hållning var matt och nedtryckt. Den gamla Fränkel helsade på honom med en ödmjuk bugning, i det han tvingade sina ännu af vrede upprörda drag till ett underdånigt, vänligt leende.

Herman lyfte lätt på hatten, — sedan kastade han en lång medlidsam blick på den unga, torftigt klädda flickan och gick vidare nedstigande för trappan, förbi de båda, hvilka dragande sig tillbaka lemnade honom vägen fri.

I Käthes ögon lyste vid anblicken af den unge mannen en hastigt upplammande blick; det tycktes nästan som ville hon tilltala honom, — hennes bröst höjde sig — hennes läppar öppnades, bedjande höjde hon handen mot honom.

Han märkte det ej, — långsamt sänkte sig hennes ögonlock vid hans lugna, fremmande blick, i hvilken låg intet annat än det medlidande, med hvilket man från sin väg ser ned på den fattiga och olyckliga. — En mörk rodnad flög öfver hennes ansigte och med sänkt huvud följde hon sin far, som bakom Herman nedsteg för den andra trappan.

— Däraktiga tanke! hviskade hon sagta, — han hjälpa mig, — han räcka mig handen? — han, som efter ett ögoblick knappt erinrar sig, att han mött mig här.

Ett bittert leende sammandrog hennes läppar, — de hade nu kommit till första vä-

ningen. Fränkel drog på klocksträngen till Meyerhoffs tambur.

Bakom en liten, rund glasruta i dörren kunde man ett ögonblick se en skifva försvinna och ett öga bli synligt; — sedan gnisslade regeln, dörren öppnades och herr Meyerhoff i sin gamla schlafrock sträckte fram huvudet.

Det var nästan ett glatt uttryck, som framblixtrade i hans djupt liggande, lurande ögon och som flög öfver hans hårda, pergamentfärgade ansigte, då han med en sidoblick på den unga flickan nedlåtande besvarade judens ödmjuka helsing.

— Ni var så god, herr Meyerhoff, sade Fränkel, att vänligt antaga er mig och vilja ge Käthe tjänst och arbete hos er. — Här hemtar jag er min dotter, — jag hoppas ni skall bli nöjd med henne, — var sträng med henne, och om hon ej är ordentlig och flitig, — så låt mig veta det, — och —

Hans onda blick föll från sidan på den unga flickan, som stod der med nedslagna ögon.

— Det är bra Fränkel, sade Meyerhoff — jag skall anvisa henne sin tjänst.

— Hvad lönen angår, sade Fränkel, vändande hatten mellan händerna, — kan ni sedan meddela mig er vilja; — det är ej bra, att hon har penningar i händerna, — jag skall förvalta dem för henne; — och,

vo inför sina parlamerter, gifva nådestöten åt de fantastiska skildringar af den allmänna situationen i Europa, som den emot Ryssland och dess emancipationsverk fiendtliga pressen sedan någon tid uppdragit, utan att akta på dementier, som ständigt gifvits den genom offentliggörandet af de mest slående diplomatiska dokumenter. Isynnerhet har furst Bismarck med obarmhertig öppenhet tillintetgjort de mer eller mindre väl hopkomna kombinationer, som de turkvänliga tidningarna hade grundat på möjligheten att Tyskland skulle afvika från den politik, som det följt alltsedan den orientaliska krisens begynnelse. Ännu i går, i det ögonblick rikskanslern höll sitt tal, skref Köln. Ztg: "Man är allmänt af den mening, att i händelse Ryssland skulle hota Österrikes intressen Tyskland bör och skall ställa sig på det senares sida. Denna tanke skall sannolikt antydas i furst Bismarcks svar på hr v. Bennigsens interpellation". Rikskanslerns svar måste hafva väckt synnerligt missnöje hos Köln. Ztg och alla dem som delade dess illusioner, ty fursten har i det ifrågakvarande talet bestämdare och högtidligare än han vid något föregående tillfälle gjort det, betonat nödvändigheten af att upprätthålla den traditionella vänskapen mellan Tyskland och Ryssland, såsom en grundval för den tyska politiken. Rysslands vedersakare måste därför afstå från förhoppningen att se Tyskland, i diplomatisk väg eller på hvarje annat sätt, arbeta på att beröfva ryska nationen vinsten af de resultat, som den nyligen förvärfvat sig genom omätliga uppoffringar, och som förförigt äro sådana, att de gagna hela Europa icke mindre än Ryssland. Utan tvifvel skall kejserliga regeringen i Berlin begagna de förhållanden af vänskaplig förtrohet, hvori hon står till alla makter och särskildt till dem, som äro mest intresserade i de orientaliska angelägenheterna, för att göra sin medlande inflytelse gällande, i syfte att förekomma de tvistigheter och att lösa de svårigheter, som kunde uppstå; men att utöfva någon aktion mot Ryssland kan, enligt rikskanslerns mening, aldrig komma i fråga. . . Med ett ord sagdt, den ledande tyska ministerns tal berättigar till de allvarligaste förhoppningar om en fredlig lösning af de tvistiga problemen. . . Dessa fredliga förhoppningar få yttermera bekräftelser genom de förklaringar, som i går afgäfvos inför kamrarna i Wien och Pest af furst Auersperg och hr Koloman Tisza. De båda ministrarna hafva icke delat, att de i Adrianopel undertecknade

fredspreliminärerna i flera punkter äro stridande mot österrikisk-ungerska monarkins intressen. De tillade emellertid, att stridigheten icke härrör af stipulationerna rörande förbättringen af de kristnes öde, utan deraf, att dessa stipulationer kunna medföra en rubbing af jemvigten i Orienten, till skada för den habsburgska monarkien. Härom kan naturligtvis österrikisk-ungerska regeringen sjelf bäst döma, och om denna åsigt mött motsägelse i Österrike, har Ryssland dock aldrig bestridit densamma, ty redan i juni månad sistlidet år förklarade kabinettet i St Petersburg, att Österrike Ungern borde i Bosnien och Herzegovina finna komensationer, som kunde återställa denna jemvigt. Enligt de i går afgifna förklaringarna önskar österrikisk-ungerska regeringen "att en varaktig och icke en snart åter bruten fred måtte utgå ur krisen". För att denna önskan skall uppfyllas är det nödvändigt att man på Balkanhalfön bildar stater, som kunna fortbestå, och att man uppfyller alla berättigade önskningsar. En blott omplanning skulle innebära frön till framtida krig; en rationell och fullständig lösning skulle betrygga en varaktig fred, men i viss mån störa jemvigten till skada för Österrike-Ungern. Hvardera af dessa alternativa erbjuder en olägenhet; men under det att intet medel finnes att afhjälpa den, som det förra erbjuder, är medlet att afhjälpa den senare lätt funnet. De senaste ministeriella förklaringarna tillåta att hoppas, att det är för det alternativet kabinettet i Wien skall uttala sig".

Om tillståndet i Konstantinopel skriver en korresp. till Köln. Ztg: "Det är numera en offentlig hemlighet att afskaffandet af storviziratet beslöts af sultanen med afseende på vapenstillestånds-vilkoren. Han skulle först skaffa sig denna besvärliga börda från halsen innan han bekantgjorde fördraget. Ännu mer: han valde Ahmed Vevfik till premierminister, emedan han af honom snarast kan vänta en överenskommelse med Ryssland om besättande af huvudstaden. Ett faktum är, att Ahmed Vevfik före sitt afträde från guvernörsposten i Adrianopel erbjöd sultanen sin tjänst som underhandlare. Han ville gå direkte in i ryska huvudkvarteret och utan alla omständigheter erbjuda storfursten alliansen med Turkiet. Han har sex gånger nekat att mottaga storvizirsposten, men äfven sex gånger förklarat att han skulle som premierminister inträda i kabinettet. Då nu ögonblicket tycktes vara inne för sultanen att ettdera uppge sin tron eller ock, om nödvändigt, stöja sig på ryska bajonetter, så villför han Vevfiks begäran, afskaffade storviziratet och utnämnde Vevfik till förste turkiske pre-

mierminister. Att sultanen härvid handlade löga författningensligt, derpå tänkte han ej i sin ångest; kammaren måste temligen barskt erinra honom derom. Kammaren blir dag för dag obändigare och det ögonblick är ej svårt att förutse, då den på sultanens hufvud skall hopa alla de förbannelser, som den hittills utstött mot embetsmännen och dymedelst proklamera den ottomaniska dynastiens fall. Ahmed Vevfik förklarade redan första dagen af sitt ministerskap, att han ej kunde regera med en sådan kammare. Denna begär utlåtande öfver och om allt möjligt, men till slut är det alltid tscherkessfrågan, omkring hvilken den blinda vreden och oppositionen gruppera sig. — Jag anför här hvad Petraki Effendi, deputerad från Rustschuk, anförde. "Konstantinopel", sade han, "är förvandladt till ett stort slagtarehus. På alla gator dödas boskap och deras kött utbjudes till 2 piaster pr oka. På vägen till kammaren har jag räknat mer än 50 slagade oxar. Ännu mer: dessa plundrare, dessa barbarer, dessa tscherkessiska förrädare ha i provinserna förövat de största grymheter och på sitt tåg till Konstantinopel bortfört tusentals barn, hvilka här blifvit sålda. Jag begär hos den höga Porten att dessa barn må blifva befriade". Man föreslog att rövarene skulle deporteras till Tripoli eller Meskene vid Bagdad, men de deputerade för dessa städer afböjde invarteringen af de obehagliga gästerna. Till slut kom man öfverens om, att i Turkiet ingen plats finnes för dem. — Sedan några dagar äro vi på telegrafisk väg nästan afskilda från den öfriga världen. Linien öfver Alexandria, hvilken var hel efter ryssarnes intagande af Rodosto, är uppgitven. Telegraferingen på denna kostade 3 1/2 frcs ordet. Numera kunna endast millionärers depescher hitta väg till Europa. De gå nemligen öfver Bombay och kosta 10 frcs ordet."

Telegrafunderrättelser.

Berlin d. 24 febr. De emellan Ryssland och Rumänien bestående förhållandena äfvensom öfverhufvud frågan om de fördelar, som Rumänien haft af sitt deltagande i det orientaliska kriget, debatteras i härvarande diplomatiska kretsar på det lifligaste. Man tror, att just dessa rumäniska frågor skola bilda en af huvudpunkterna på kongressen.

Wien d. 24 febr. Montags revue berättar: Det ministerråd, som i dag eger rum under kejsarens presidium och som alla tre ministèrerna skola bevista, skall rådplåga om en kredit på 60 mill., som greve Andrassy vill begära af delegationerna och som under helstatsregeringens ansvar skulle användas till militära dispositioner, ifall de österrikiska intressena ej blefve respekterade på konferensen.

I härvarande politiska kretsar tviflar man på riktigheten af de allarmerande underrättelser, Agence Havas utspridt och ser deri blott en afsigt att vilja utöfva inflytande på makterna. Till Neue freie Presse telegraferas från Paris, att

turkiska sändebudet i London, Musurus-pascha meddelat engelska regeringen, att Porten ej kan medgifva England att föra krig inom de turkiska gränserna, utan att förut ett förbund och ett särskildt fördrag med Turkiet afslutas.

London d. 23 febr. Engelska regeringen mobiliserar för kriget äfven en korps frivillige på 20,000 man.

London d. 23 febr. Bureau Reuter berättar: Enligt Morning Post är Lyons utnämnd till Englands delegerade på konferensen. Till Standard berättas den 24 dennes: "Fredsprotokollet skall sannolikt undertecknas den 25 dennes i San Stefano; ratifikationerna skola inom 10 dagar utbytas i Konstantinopel. Freden skall kallas "freden i Konstantinopel". 1,500 ryssar skulle i söndags inrycka i San Stefano och Stambuls vestra förstäder.

Konstantinopel d. 24 febr. Agence Havas berättar, att fredsvilkoren äro ordnade; det ifrågakvarande preliminär-fördraget undertecknades i dag i San Stefano. Efter detsammans undertecknande skall storfursten Nikolai aflägga ett besök hos sultanen.

Storfursten Nikolais högkvarter förlades i dag på morgonen i San Stefano. Turkarne drog sig tillbaka till Makriköi. I Kutschuk-Tschekmedsche befina sig 9,000 ryssar.

Adrianopel d. 16 febr. Till Golos är på Storfursten-Öfverbefälhafvarens befallning följande telegram afsändt: "Liken äro öfverallt begrafna. De sjukes och särades utrymmande öfver Balkan och Donau är tremmigen svårt. De sjuke äro förlagde i kvarter i Adrianopel, Philippopol och andra städer. Jernvägen gör vid transporten goda tjänster. Några personer af sanitetsafdelningen, mest sådana som haft att göra med turkarnes vård, hafva insjuknat i tyfus. Antalet sjuke vid armén är obetydligt, trots svåra marscher.

Tiflis d. 23 febr. Tyfus har visat sig på den grusiska militärvägen. 5 förmän insjuknade, af hvilka 1 aflidit. Man tillskrifver epidemiens början de orenligheter, som kvarblifvit på flera orter efter de turkiska fångtransporterna. Beklagligtvis voro dessa orter mest valda i stationernas närhet. Man anser för oundvikligt, att tyfus skall uppträda långt starkare med vårens inträde.

St Petersburg d. 25 febr. Agence russe anser sig kunna meddela, att Agence Reuters telegram från Pera om afståendet af de turkiska pansarfartygen är oriktigt i sina detaljer och i hvarje fall för tidigt. Ett är endast säkert, att frågan icke föranledde några svårigheter.

Samma organ yttrar: "De enskildheter, som ett telegram från Wien meddelar om greve Andrassys plan att förelägga delegationerna en dubbel begäran om kredit och mobilisation, ha tillsvidare icke bekräftats genom någon underrättelse från annat håll. Ifall den dock skulle bekräfta sig, måste man beklaga, att man gifvit sig till konferensen med dylika åtgärder, hvilka synas på förhand ingripa i den sistnämnda beslut".

fortfor han tvekande, — om hyran, — med den blir det väl som ni sagt, herr Meyerhoff?

— Var lugn, svarade otåligt, Meyerhoff, som samtalet tycktes plåga, — var lugn! — jag har sagt er, att jag för er familjs skull vill ha medlidande med er och det skall ej vara er till skada, om hon ställer sig väl hos mig.

Han nickade och gaf Käthe en vink att stiga in. Flickan gick in i tamburen utan att ens se på sin far. Meyerhoff tillslöt dörren, Fränkel steg ned för trappan och lemnade huset för att bege sig till herr von Waltersleben.

Meyerhoff förde Käthe, som med något skygg och förlägen hållning, men med det lugna uttrycket af kall beslutsamhet i sina drag följde honom, i det första rummet af hans våning, hvilket gränsade till hans sofrum med det Arnheim'ska kassaskåpet.

— Nu vill jag se, barn, sade han med mycket vänligare ton, än han annars brukade antaga mot invånarna i vindsvåningen af hans hus, — nu vill jag se, hvad du kan göra. — Se detta rum, det är ej på länge rengjort, — hemta dig derutifrån en qvast, som du der skall finna, och börja genast med, att göra min våning något treffigare.

Käthe lade sitt lilla knytnä på en stol, gick ut och återvände snart med en temligen

bristfällig qvast; hvilken hon funnit i förstugan.

Hon öppnade fenstret och började draga möblerna från väggarna, för att sopa det med dam betäckta golvet. — Hon uppvek dervid sina klädningsärmar och blottade ända till armbågen sina välformade fina armar. Medan hon med ifver hängaf sig åt sin sysselsättning, böjde sig hennes kropp ibland hit och ibland dit, non bugade sig stundom lågt ned, stundom höjde hon armen med qvasten högt upp, för att äfven från väggarna så högt hon nådde aflägsna det tjocka lager af dam och spindelväf, hvilket sedan lång tid samlat sig der.

Under dessa rörelser visade sig hennes kraftiga och dock smärta kroppsformer, hvilka inneslötos af den tränga klädningen, i hela behaget af sin ungdomliga fyllighet och smidighet, hennes flåtor hade lossat och föll ned öfver hennes axlar; arbetet hade gifvit hennes bleka ansigte en lätt rodnad. — Hon var i sanning omgifven af en underbar och egendomlig skönhets behag.

Meyerhoff stod lutad mot dörren och följde med lystna blickar alla hennes rörelser, hans ögon tycktes insuga bilden af denna med ungdomsfriskhetens hemlighetsfulla trollmakt öfvergjutna gestalt; äfven hans gulaktiga kinder hade rodnat, han höll händerna tryckta mot bröstet, liksom ville han tillbakatränga sitt hjertas slag. Hon tycktes ej märka ho-

nom. — En half timme var kanske förgången, under hvilken hon oanbrutet fortsatt sitt arbete och han orörlig med allt mera glödande blickar betraktat henne, — då hon gick fram till honom och sade, med ett belåtet leende öfverblickande rummet:

— Nu ser det redan något bättre ut; — sedan måste det göras med vatten, men ni måste köpa de nödiga sakerna dertill, ty jag har ej sett några husgeråd —

Herr Meyerhoff ryckte till, — redan ville hans mun öppna sig till ett hårdt svar; — då slog hon upp sina stora ögon mot honom och sade:

— Nu måste ni vara nöjd med detta!

Hennes blick tycktes gjuta en elektrisk ström genom hans leder, han darrade, en sekund slöto sig hans ögon, som vore de bländade. Derpå gick han fram hans läppar sammandrogos till ett leende, som kunnat påminna om bilderna af Satyrer i Bachi följe, om det ej saknat den fria öppenheten hos desse mythologiska representanter för den berusade lustan, — han utsträckte handen och strök hennes kinder och haka, i det han med dof, ur bröstet med svårighet framträngande stämma sade:

— Du har gjort det mycket bra, barn! — jag ser redan att vi blifva vänner.

Han hade framstött de skilda orden, långsamt. Derpå drog han sin hand tillbaka, som måste han göra en ansträngning mot den mjuka

värmens dragningskraft, hvilken utströmmade från hennes sammetslika hy. — Hon såg länge på honom med en frågande, genomträngande blick; sedan ryckte det kring hennes mun, liksom uppsteg en plötslig tanke hos henne; — hon steg tillbaka och sade i en ton, ur hvilken ett visst vaknande sjelfmedvetande framklingade:

— Nu vill jag åter ställa allt på sin plats på det mitt första arbete i ert hus må bli afslutadt, — ifall något besök skulle komma.

— Och jag, sade Meyerhoff, hastigt utgående, som måste han genom ett raskt beslut lösrycka sig från hennes åsyn, — jag skall lemna ut det nödvändiga för ordnandet af ditt rum.

Han lemnade rummet. Hon såg ett ögonblick tankfull efter honom, — i hennes ögon flammade upp liksom en blix af triumf; — sedan vände hon sig åter till sitt arbete och stälde möblerna ordentligt tillbaka på deras platser.

Herr Meyerhoff hade emellertid ur ett skåp, som han uppläste med en i hans ficka befintlig nyckel, uttagit ett par grofva gulnade lakan, ett täcke och en dyna samt burit allt i ett litet midtemot boningsrummet liggande rum.

(Forts.)

